

vores kemiske industrielle fødevarerproduktion, og hermed en kvittering for det. Det er fint.

Men hvor i forslaget er den konsekvente løsning, nemlig en omstilling til økologisk produktion? Et væsentligt aspekt i økologisk fødevarerproduktion er netop at behandle de producerede råvarer ordentligt, når de skal forarbejdes videre, at bruge sund fornuft i tilberedningen af syltetøj, leverpostej og isen osv., så de gode råvarer ikke ødelægges ved tilsætning af kemikalier eller ved bestråling, som nedbryder vitaminerne. At det så betyder, at leverpostej skal spises, inden der er gået fem dage, er bare naturligt og kan inkorporeres i planlægningen af familiens hverdag.

Apropos leverpostej klarer økologisk produktion på én gang alle problemer med de antibiotiske vækstfremmere, som er forslagets pind nummer to. Her har man nemlig valgt at give dyrene så gode forhold, at de kan vokse effektivt uden brug af vækstfremmere. V og K er ikke kommet så langt, at de bekymrer sig om andre vækstfremmere end de antibiotiske, så jeg vil minde V og K om, at der er andre problematiske vækstfremmere, nemlig tungmetaller og kobber, som i store mængder hældes i svinefoder i øjeblikket.

Den føromtalte lever benyttes netop fysiologisk som oplagringsorgan for giftstoffer, som kommer ind i organismen, og derfor vil kobber og andre miljøfremmede tilsætningsstoffer netop i høj grad deponeres i leveren, som trods alt stadig er en væsentlig bestanddel af leverpostej.

Under forslagets punkt om ernæringsundervisning, som også ligger V og K på sinde, burde vi altså som det første udbrede budskabet: Køb økologisk leverpostej, men når vi læser forslagets ukonkrete afsnit om ernæringsundervisning, virker det blot som en nem måde til at slippe uden om at tale om realiteterne. Man kan altid i en snæver vending henvise til, at befolkningen ikke følger kostpyramiden, og at befolkningen i øvrigt ryger for meget.

Måske er V's og K's bud på fremtidens ernæringsundervisning, at parolen skal hedde: Spis flere grønsager med pesticidrester og kunstigt tilsat C-vitamin. Det er meget bedre end de salmonellabefængte æg og den kobberbelastede leverpostej fra kostpyramidens top.

Svaret på de fleste af de problemer, som V og K rejser, ligger i den økologiske produktion. Økologisk produktion har løst stort set alle de problemer, som V og K henviser til under føl-

gende overskrifter: Tilsætningsstoffer, vækstfremmere, klarere mærkning og kritisk godkendelse af genteknologiske produkter.

Der er nemlig ikke behov for, at de anvendes i økologisk produktion. Her er en langsigtet strategi for at forbedre dyrevelfærdens indført, og functional foods erstattes i økologisk produktion af fødevarer med et naturligt højt indhold af vitaminer og mineraler.

Derimod har vi i tidens løb set, at V og K har været med til at forhindre, at det økologiske landbrug udvikles, og vi må konstatere, at de hellere vil betale for oprydningen i miljø- og sundhedsproblemerne over skattebilletten.

Enhedslisten har fremsat to lovforslag, som kommer til behandling i den nærmeste fremtid. Det ene er et forslag om et midlertidigt stop for opførelse og nyindretning af spaltetalde i landzone, og det andet er et forslag til lov om afgift af antimikrobielle vækstfremmere til dyrefoder.

De inventartunge spaltetalde er netop skyld i, at dyrene har så dårlige forhold, og at brugen af vækstfremmere bliver interessant for landmanden, og derfor skal der ikke investeres 3 mia. kr. i spaltetalde til svin i de næste år, som den blinde udvikling foreskriver det.

Vi synes som sagt, at intentionen i overskriften er meget smuk. Sikring er et meget stærkt ord, men hvis intentionerne skal hæve sig ud over reklametryksagen i et valgår, må vi måle V's og K's gode vilje ved de konkrete afstemninger i den kommende periode, og første gang når vi skal stemme om L 27 og L 63.

Ole Donner (DF):

Jeg lyttede med stor interesse til ministerens entusiastiske tale om beslutningsforslag nr. B 26. Ministeren ligefrem glædede sig til at skulle deltage i behandlingen her i Folketingsalen.

Jeg har ikke haft den samme glæde, fordi jeg først for et par timer siden fik at vide, at det var mig, der skulle være ordfører på forslaget, men jeg er glad for at kunne sige til ministeren, at vi her har et forslag, som vi er enige med ministeren i. Vi vil gerne, som ministeren udtrykte det, deltage i et bredt, nationalt kompromis om dette forslag.

Jeg skal bare fremhæve nogle enkelte af pindene, og den første er: En klarere og mere letforståelig mærkning af varer. Det turde jeg næsten ikke sige, for vi skulle nødig genoptage